

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Vitæ S. Ferdinandi, Regis Castellæ Et Legionis, Ejus Nominis Tertii

Papebrochius, Daniel

Antverpiæ, 1684

§. II. Succesio in regnum Legionense. Expeditiones contra Mauros.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42333

su ad pœnitentiam ducti, conciliari Ecclesiæ solvique anathemate demisse flagitarunt: quam Provinciam Gregorius Episcopo Palentino dedit.

c Quia pater ejus vocabatur Philippus, filius Frederici Aenobarbi & frater Henrici Imperatorum, ipse electus post fratrem Imperator; hinc auctori *Legenda veteris obrepfit*, ut Beatricem faceret filiam Philippi Regis Franciæ.

d Eadem *Legenda* solum nominat quinque, & quidem ordine perturbato, Alfonsum, Fredericum, Emanuelem, Philippum & Henricum.

e Ferrerola, seu Ferreola, vulgo Herrera.

f Nempe, ut ait Rodericus lib. 7 cap. 31, Alphonfus Castellanus, celebratæ filia nuptiis, omnia quæ jure belli abstulerat, nunc genero, olim hosti, dedit filia suæ: & hac utique dirempto matrimonio debebant ipsius filiorumque manere: & sic antea cap. 24 dixerat, quod post divortium guerræ & vastationes vix aliquo tempore inter Reges cessaverunt, Rege tamen Castellæ in omnibus prævalente, & de regno alterius castra plurima occupante: sed tamen nec sibi, nec filio, sed nepoti Ferdinando omnia acquirebat: quem vel ideo studiosius apud se retinebat pater ejus Rex Legionis, ut matri opus industria fuerit ad eum recipiendum, sicut in Actis ex Roderico dandis videbimus.

Dos Regine
Berengaria.

g Rodericus (cui potius hic credimus) ait, non nisi exercitus Castellani præcursores fuisse, qui Legionensi Regi occurrentes, absque certamine fugerint in castellum istud; ibique inclusi cœperint de concordia agere, leso qui bellum suscitabat Alvaro.

h De Prædicatorum Conventu Madritensi extat diploma apud Espinosam fol. 152 lingua vulgari antiqua initio ac sine scriptum, ubi dicitur Ferdinandus, Dei gratia Rex Castellæ & Toleti, & facta carta apud Medinam del campo, xxiv die Junii Era mcccxxvi anno regni sui xi, qui est Christi an. 1228.

i Vereor ne depravata sit lectio, quia tamen Lucas, Chronicon suum non produxit usque ad obtentam Jaën, non audeo legere divisim Martos, Jahen.

a Taralia, Sancti Regis Portugallia filia, prius ducta quam Berengaria; sed post ternam prolem susceptam, propter affinitatem in secundo gradu, ab Alphonso thoro separata. Agit de hoc conjugio incesto Rodericus Toletanus lib. 7 cap. 24; ac deinde de matrimonio Berengariæ & divortio.

§. II. Successio Ferdinandi in regnum Legionense, expeditiones contra Mauros.

O Biit autem Era mcccxxviii, viii Kalendas Octobris [Adefonfus Rex Legionensis] Rex autem Fernandus filius ejus tunc temporis erat in expeditione in terra Maurorum: & cum audisset quod decesserat pater ejus, festinavit venire Legionem, ut obtineret regnum patrum suorum. Eo tempore facta est perturbatio magna in regno Legionensi: multi namque milites Galleci

Defuncto
Alfonso Legionensi.

*nequid quæ
obstantibus
seditiosis,*

Galleci & Astures, multas populationes, quas Rex Adefonsus fecerat absque murorum ambitu, incendio tradiderunt. Nitebantur etiam resistere Regi Fernando si possent: sed omnipotens Deus illum mirabiliter adjuvabat. Etenim Miles nobilissimus Didacus, cum esset Legione, fecit suos per palatium Regis furtive ascendere, & turrim & ecclesiam B. Isidori occupavit. Reverendus autem Pater Rodericus, Episcopus Legionensis, vir nobilis, providus, & honestus, ut hæc vidit, ecclesiam Legionensis Sedis armis, hominibus, & bellicis apparatus munivit, ut civitas Regi Fernando servaretur; civesque turres murorum & ecclesiarum, ut potuerunt, similiter munierunt.

*uno etiam
divinitus
punito,*

8 Erat tunc in ipsa civitate die ac nocte continua vox belli, & tribulatio, & angustia magna: sed misericordia Dei non defuit; & prædictus Didacus ægritudine valida est percussus, ita ut ipse vel in eo nescio qui clamaret, quod B. Isidorus, ob auxilium Regis Fernandi, volebat ipsum Militem interficere, eo quod occupaverit turrim & ecclesiam ejus. Præterea à capite dicti Militis oculi videbantur avelli, & concavitate sua egrediebantur, non sine magno dolore: unde compulsus, cum se videret tam gravissime vexari, consilio Sanciae Comitissæ venerabilis matris suæ, Abbati & Conventui ipsius monasterii turrim & ecclesiam restituit, & damna quæ illis intulerat integravit: datoque super sancta Dei Evangelia juramento, quod de cetero esset miles & vassallus B. Isidori Confessoris, illico sanitati restitutus est, & statim cum suis de civitate egressus.

*fit Rex Le-
gionis.*

9 Episcopus autem Rodericus & cives, gaudentes in Domino, quod etiam Sancti pro Rege Fernando pugnabant, miserunt nuntios illi, veniret cito suam accipere civitatem. Venit itaque Rex Fernandus (qui vere creditur Rex virtutis, eo quod fit virtuosus) una cum prudentissima D. Berengaria matre sua, & Legionen-

gionensem civitatem ingressus cum gloria magna, obtinuit regnum patrum suorum. Tunc confluentibus ad eum de singulis civitatibus & oppidis viris nobilissimis, concessit eis bonos mores & foros antiquos, & etiam illis multa gravamina relevavit. Supererant duæ nobilissimæ sorores suæ, filiæ Regis Adelfonfi, quas genuerat ex Regina Tarasia, Sancia a scilicet & Dulcia, quas habuit in magna reverentia, donans illis dum viverent annuatim triginta millia aureorum. Deinde pacificato toto regno suo, omnes Milites, qui populationes patris sui incenderant, exulavit.

10 Post hæc, congregato Legionis & Castellæ exercitu magno, ingressus terram Maurorum, obsedit Ubedam & cepit eam. Castis ad Xerez Matris Bo fere tempore inclytus Adolphus frater ejus, & Alvarus heros potentissimus de Castilla, de mandato Regis, cum nobilium exercitu deprædantes terram Maurorum, usque ad mare mediterraneum hostiliter pervenerunt: quibus cum exercitu innumerabili occurrit Rex barbarus, nomine Abenfuth, juxta civitatem quæ vocatur Xerez. Commisso certamine fugati sunt Mauri, multis millibus suorum prostratis, & Christiani reversi sunt in patriam, cum multis opibus & gloria magna. Iterum Rex Fernandus movit exercitum; & fines Saracenorum invadens, cepit fortissimum castrum, quod dicitur S. Stephanus, & quædam alia: & acceptis à Saracenis thesauris multis, reversus est. ipse, relicta ad regni gubernationem, matre Divulgabatur fama Regis Fernandi per universas regiones, & de fide, gloria, & victoriis ejus loquebantur omnes gentes. Siquidem magnanimitas ejus & sapientia omnes hostes ejus vehementissime deterrebat.

11 Regina vero Berengaria mater ejus in tanto sapientiæ culmine ferebatur, ut in regni administratione, cuncta sapienter & nobiliter ordinaret: quapropter secure Rex Fernandus faciebat moram in expeditione contra Saracenos, eo quod Regina Berengaria

G

rengaria

*contra eos-
dem egre-
diunt:*

rengaria vices ejus sapienter in regno Legionis & Castellæ supplebat: & tanta securitate & pace utrumque regnum gaudebat, ut parvus vel magnus aliquis non auderet violenter res alterius occupare: tantus invaserat cunctos hæreticos terror, ut cuncti de utroque regno fugere festinarent. Mittebat Regina Berengaria abundanter filio suo Regi Fernando, dum esset in expeditione, milites, equos, aurum, argentum, cibaria, & quæcumque erant necessaria exercitibus suis.

** an mo-
nasterio?*

*manubias
S. Isidoro
vovet.*

12 Era MCCLXXIII Regina D. Beatrix obiit, & sepulta est Burgis in regali * cœmeterio, quod bonæ memoriæ fecerat Castellæ Rex Adefonsus. Ante paucos dies discesserat filia Regis Fernandi & Reginae Beatricis Maria puellula, quæ Legionem in monasterio S. Isidori est sepulta. Tunc temporis devotissimus Rex Fernandus, coram corpore B. Isidori fixis genibus oravit, & votum faciens dixit viva voce: Adjuva me, Beate Confessor, contra Saracenos, & de his quæ adquisiero huic ecclesiæ tuæ conferam honorabilem portionem.

*Tarasia Al- a Tarasia, Sancii Regis Portugallia filia, prius ducta quam Berenga-
phonis Le- ria; sed post tertiam prolem susceptam, propter affinitatem in secundo gradu,
gion. uxor I. ab Alphonso thoro separata. Agit de hoc conjugio incesto Rodericus Toletanus
lib. 7 cap. 24; ac deinde de matrimonio Berengariæ & divortio.*

§. III S. Ferdinandus Cordubam recuperat, & ablatas campanas S. Iacobo restituit.

13 **E**O tempore quidam Catholici, viri strenui, de frontaria Maurorum, qui Almugavares vocantur, collecta suorum multitudine, de nocte terram Saracenorum furtive ingressi sunt. Qui cum venissent Cordubam, & custodes murorum ipsius civitatis barbari minime vigilarent; per scalas & funes civitatem magnam Cordubam ^a intraverunt, & maximam obtinuerunt partem